

บทความวิจัย (ม.ค. – มิ.ย. 2563)

การศึกษาความแม่นยำเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบวัดแววครูที่ใช้คัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2560

รศ.ดร.ชวนชัย เชื้อสาธุน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, E-mail : chuan.6403@gmail.com

ผศ.ดร.เชวณประภา เชื้อสาธุน, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผศ.ดร.ชูชีพ ประทุมเวียง, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผศ.ดร.อารี หลวงนา, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผศ.สุเมธรัตน์ ไกรสรสวัสดิ์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความแม่นยำเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบวัดแววครูที่ใช้คัดเลือกนักศึกษา 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา และ 3) ค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี รุ่นที่ 8 จำนวน 120 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบวัดแววครู จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย ข้อสอบวัดความสามารถด้านคำตรงข้าม ด้านศัพท์สัมพันธ์ ด้านความเข้าใจภาษา ด้านสังเคราะห์ข้อความ ด้านสรุปความ และด้านอุปมาอุปไมยภาษา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยคัดลอกผลการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ของผู้สำเร็จการศึกษา รุ่นที่ 8 จากสาขาวิชา วิชาชีพครู และคัดลอกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า

แบบทดสอบวัดแววครูที่ใช้คัดเลือกนักศึกษามีความแม่นยำเชิงพยากรณ์ในระดับต่ำ ผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครูทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาเท่ากับ .377 และตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษามีเพียงตัวเดียว คือ ผลการสอบจากแบบทดสอบวัดแววครู ด้านสังเคราะห์ข้อความ

คำสำคัญ: ความแม่นยำเชิงพยากรณ์ แบบทดสอบวัดแววครู นักศึกษา

Received: February 6, 2020, Revised February 11, 2020, Accepted February 26, 2020

The Study of the Predictive Validity of the Glittering Teacher Test for Entrance Examination of the Ubon Ratchathani Rajabhat University Graduate Diploma Program in Teacher Education in the Academic Year 2017

Assoc.Prof.Dr.Chuanchai Chuasathuchon, Faculty of Education Ubonratchatani Rajabhat University

E-mail : chuan.6403@gmail.com

Asst.Prof.Dr.Chaowprapha Chuesathuchon, Faculty of Education Ubonratchatani Rajabhat University

Asst.Prof.Dr.Chucheep Pratumviang, Faculty of Education Ubonratchatani Rajabhat University

Asst.Prof.Dr.Aree Luangna, Faculty of Education Ubonratchatani Rajabhat University

Asst.Prof.Sumonrat Krisawat, Faculty of Education Ubonratchatani Rajabhat University

Abstract

The purposes of this study were to : (1) study the predictive validity of the glittering teacher test, (2) investigate the relation between the results of the glittering teacher test and students' achievement, and (3) analyze good predictors in a prediction of students' achievement of the Graduate Diploma Program in Teacher Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University, academic year 2017. The sample was the 8th 120 graduates holding the Graduate Diploma in Teacher Education, obtaining by stratified random sampling. The instrument was the teacher glittering test for entrance examination, including opposite words, relationship terminology, language comprehension, text synthesis, summary and figurative. The data collected were the 8th graduates' results of the entrance examination and their grade point averages from the program and the UBRU Graduate School, respectively. The data were then analyzed using a simple correlation analysis and multiple regression analysis. The findings revealed:

The predictive validity in predicting the graduates' achievement of the glittering teacher test was at the weak level. There was a linear relation at multiple correlation coefficient of .377 between the results of the glittering teacher test and students' achievement. Only text synthesis was found a good predictor..

Keywords: Predictive Validity, The Glittering Teacher Test, Student

คำขอบคุณ: งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากคณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทนำ

ในการคัดเลือกนักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาของสถาบันการศึกษาต่างๆ ต้องใช้วิธีการที่จะให้ได้คนดีและมีคุณภาพที่สุด การรับนักศึกษาเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยได้กระทำกันมานานแล้ว และได้พัฒนารูปแบบการรับนักศึกษามาเรื่อยๆ จนปัจจุบันนี้การรับนักศึกษามีสองวิธี คือรับโดยการคัดเลือกและรับโดยการสอบคัดเลือกในส่วนของการสอบคัดเลือกนั้นจะมีการสอบคัดเลือกภาคทฤษฎี และบางโปรแกรมวิชาจะมีการสอบภาคปฏิบัติควบคู่ไปด้วยแบบทดสอบที่ใช้สอบคัดเลือกในภาคทฤษฎีนั้นประกอบด้วย แบบทดสอบวิชาเอก กับแบบทดสอบวิชาพื้นฐานทั่วไป ในการกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างวิชา เอกกับวิชาพื้นฐานทั่วไป การกำหนดขอบข่ายของรายวิชาที่จะออกข้อสอบคัดเลือกและการกำหนดผู้ที่รับผิดชอบ ในการออกข้อสอบคัดเลือกนั้นขึ้นอยู่กับแนวปฏิบัติในการรับนักศึกษาในแต่ละปีของมหาวิทยาลัย ในการคัดเลือก นักศึกษาของสถาบันการศึกษาโดยทั่วไป ส่วนใหญ่จะวัดความรู้ความสามารถของผู้สมัครด้วยแบบทดสอบ แบบทดสอบจึงมีส่วนสำคัญต่อการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ดังนั้นหากแบบทดสอบที่ใช้สอบคัดเลือกมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่ต้องการจะวัดและมีอำนาจในการพยากรณ์สูง ก็จะทำให้ได้นักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชาและมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนสูง (ศิริชัย กาญจนวาสี 2548 : 110-111) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบ วัดแววครูที่ใช้สอบคัดเลือกนักศึกษา เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปปรับปรุงแบบทดสอบวัดแววครูที่จะใช้สอบคัดเลือกนักศึกษาให้มีความถูกต้องและมีความสามารถในการพยากรณ์เพิ่มมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบวัดแววครูที่ใช้คัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2560
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2560
3. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2560

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร เป็นผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี รุ่นที่ 8 ปีการศึกษา 2560

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพยากรณ์ ประกอบด้วย

- 1.1 ความสามารถด้านคำตรงข้าม
- 1.2 ความสามารถด้านศัพท์สัมพันธ์
- 1.3 ความสามารถด้านความเข้าใจภาษา
- 1.4 ความสามารถด้านสังเคราะห์ข้อความ
- 1.5 ความสามารถด้านสรุปความ
- 1.6 ความสามารถด้านอุปมาอุปไมยภาษา

2. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดแววครู โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดในการจัดชุดแบบทดสอบสำหรับคัดเลือกบุคคลในอาชีพครู ของ Flanagan (ชวนชัย เชื้อสาธุชน 2541 : 58) ที่ระบุว่า แบบทดสอบที่ใช้คัดเลือกบุคคลอาชีพนี้ประกอบด้วย

แบบทดสอบย่อยดังนี้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ ความสามารถในการตัดสินใจโดยอาศัยความเข้าใจ ความสามารถในการวางแผน และความสามารถในการใช้หลักภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี รุ่นที่ 8 จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี รุ่นที่ 8 จำนวน 120 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบวัดแววครู จำนวน 1 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ประกอบด้วย ข้อสอบวัดความสามารถด้านคำตรงข้าม 5 ข้อ ด้านศัพท์สัมพันธ์ 5 ข้อ ด้านความเข้าใจภาษา 15 ข้อ ด้านสังเคราะห์ข้อความ 10 ข้อ ด้านสรุปความ 10 ข้อและด้านอุปมาอุปไมยภาษา 3 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครูแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านคำตรงข้าม ด้านศัพท์สัมพันธ์ ด้านความเข้าใจภาษา ด้านสังเคราะห์ข้อความ ด้านสรุปความ และด้านอุปมาอุปไมยภาษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา

2 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครู 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคำตรงข้าม ด้านศัพท์สัมพันธ์ ด้านความเข้าใจภาษา ด้านสังเคราะห์ข้อความ แบบสรุปความ และ ด้านอุปมาอุปไมยภาษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา

เกณฑ์การพิจารณาค่าความสัมพันธ์ ใช้เกณฑ์ดังนี้ (Hinkle, Wiersma and Jurs 1998 : 118)

- 0.90 – 1.00 สัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- 0.70 – 0.89 สัมพันธ์กันในระดับสูง
- 0.50 – 0.69 สัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- 0.30 – 0.49 สัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- 0.00 – 0.29 สัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

สรุปผลการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดแววครูที่ใช้สอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2560 มีความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำ โดยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา เท่ากับ .341 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 1

2. ผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา เท่ากับ .377 เมื่อพิจารณาผลการสอบเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงสองด้านที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา คือ ด้านสังเคราะห์ข้อความและด้านสรุปความ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 2

3. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษามีเพียง 1 ตัวแปร คือ ผลการสอบคัดเลือกนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดแววครู ด้านสังเคราะห์ข้อความ ซึ่งสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ได้ร้อยละ 5.5 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

	ACH	VB1	VB2	VB3	VB4	RN1	RN2	TOT
ACH	1.000							
VB1	-.131	1.000						
VB2	.123	-.096	1.000					
VB3	.115	-.084	.129	1.000				
VB4	.235*	-.058	-.062	-.068	1.000			
RN1	.199*	-.170	-.193	-.149	.118	1.000		
RN2	.112	.031	.062	.082	.057	.063	1.000	
TOT	.341*	.038	.255*	.458*	.542*	.487*	.353*	1.000

* $p < .05$, ACH แทน ผลสัมฤทธิ์ VB1 แทน คำตรงข้าม VB2 แทน ศัพท์สัมพันธ์ VB3 แทน ความเข้าใจภาษา VB4 แทน สังเคราะห์ข้อความ RN1 แทน สรุปความ RN2 แทน อุปมาอุปไมยภาษา TOT แทน ผลการสอบวัดแววครูทั้งฉบับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ผลการสอบคัดเลือกจากแบบทดสอบวัดแววครู 6 ด้าน เป็นตัวแปรพยากรณ์ และใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เป็นตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปรพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	p
	b	β		
ความสามารถด้านคำตรงข้าม	-.014	-.059	-.659	.511
ความสามารถด้านศัพท์สัมพันธ์	.025	.150	1.660	.100
ความสามารถด้านความเข้าใจภาษา	.014	.131	1.466	.145
ความสามารถด้านสังเคราะห์ข้อความ	.024	.222	2.515	.013
ความสามารถด้านสรุปความ	.020	.207	2.244	.027
ความสามารถด้านอุปมาอุปไมย	.018	.068	.772	.441
a = 3.014 R = .377 $R^2 = .142$ $SE_{est} = .166$ F = 3.125 p = .007				

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยตามลำดับชั้น ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูและผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น เมื่อจำแนกตัวแปรพยากรณ์ตามความสามารถ 6 ด้าน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	R^2_{Change}	F_{Change}	p
VB4	.235	.055	.055	6.923	.010
VB4 RN1	.292	.085	.030	3.800	.054

VB4 แทน สังเคราะห์ข้อความ RN1 แทน สรุปความ

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษา พบว่า แบบทดสอบวัดแววครูมีความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์ในระดับต่ำ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแบบทดสอบวัดแววครูที่ใช้สอบคัดเลือกมีจำนวนข้อสอบในแต่ละด้านน้อยไป เช่น ด้านคำตรงข้าม มีจำนวน 5 ข้อ ด้านศัพท์สัมพันธ์ มีจำนวน 5 ข้อ ด้านอุปมาอุปไมยภาษา มีจำนวน 3 ข้อ เป็นต้น ถ้าแบบทดสอบมีจำนวนข้อสอบมากขึ้น จะทำให้ความแปรปรวนของคะแนนจริง (true variance) สูงขึ้น และค่าความแปรปรวนของคะแนนผิดพลาดในการวัด (error variance) ต่ำลง และส่งผลให้ค่าความแปรปรวนร่วมกัน (common factor variance) เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มความแม่นยำนั่นเอง (Ghiselli, 1964 : 407)

2. จากผลการศึกษา พบว่า ผลการสอบคัดเลือกนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดแววครู ด้านคำตรงข้าม ด้านศัพท์สัมพันธ์ ด้านความเข้าใจภาษา ด้านสังเคราะห์ข้อความ ด้านสรุปความ และด้านอุปมาอุปไมยภาษา มีความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งนี้เพราะว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาดามหลักสูตรนี้เกี่ยวข้องกับความรู้ในวิชาชีพครู เช่น ภาษาและวัฒนธรรม ปรัชญาการศึกษาและความเป็นครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้และการจัดชั้นเรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา การวัดและประเมินผล การวิจัย การประกันคุณภาพการศึกษา และจิตวิทยาสำหรับครู ซึ่งเป็นรายวิชาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน การอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ ซึ่งต้องใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้เรียน เช่น อธิบายเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเข้าใจ ใช้คำพูดให้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน ชักจูงให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดชุดแบบทดสอบสำหรับคัดเลือกบุคคลในอาชีพครูของ Flanagan (ชวนชัย เชื้อสารุชน 2541 : 58) ที่ระบุว่า แบบทดสอบที่ใช้คัดเลือกบุคคลอาชีพนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อยดังนี้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ ความสามารถในการตัดสินใจโดยอาศัยความเข้าใจ ความสามารถในการวางแผน และความสามารถในการใช้หลักภาษา

3. จากผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษามีเพียง 1 ตัวแปร คือ ผลการสอบคัดเลือกนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดแววครู ด้านสังเคราะห์ข้อความ ทั้งนี้เพราะว่า ความสามารถในการใช้ภาษาและความสามารถในการตัดสินใจโดยอาศัยความเข้าใจ เป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร เช่น การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบทดสอบวัดแววครูฉบับนี้ยังมีความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์ต่ำ ควรนำผลการสอบไปพิจารณาร่วมกับการสอบสัมภาษณ์ หรือร่วมกับแฟ้มสะสมงาน

1.2 ก่อนนำแบบทดสอบไปใช้ ควรตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบ คือ ความยากและอำนาจจำแนก และตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ คือ ความเชื่อถือได้และความแม่นยำตรงเชิงโครงสร้าง ด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 แบบทดสอบควรเพิ่มความสามารถในการวางแผนเข้าไปอีก เพื่อให้ครอบคลุมประกอบตามแนว คิดของ Flanagan และเพิ่มจำนวนข้อสอบในแต่ละด้านให้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อเพิ่มความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์

2.2 ควรมีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบทดสอบวัดแววครู เพื่อยืนยันองค์ประกอบ และข้อสอบในแต่ละองค์ประกอบด้วย

2.3 ควรศึกษาความแม่นยำตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบวัดแววครูที่ใช้คัดเลือกนักศึกษาในระดับปริญญาตรีด้วย

เอกสารอ้างอิง

ศิริชัย กาญจนวาสี ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (CLASSICAL TEST THEORY) พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548 288 หน้า

ชวนชัย เชื้อสาธุชน เอกสารประกอบการสอน 1044201การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัด ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี 2541 132 หน้า

Ghiselli, Edwin E., Theory of Psychological Measurement, McGraw-Hill, Inc., N.Y., 1964, 408 p.

Hinkle, Dennis .E.Willian Wiersma and Stephen G. Jurs. Applied statistics for the behavioral sciences. 4th ed. New York : Houghton Mifflin, 1998.

